

Kulturistika a marihuana - češi jsou na světové špičce dopingu.

Petr Kučera

Podle mezinárodní dopingové databáze patříme mezi deset zemí světa s největším počtem prohřešků. Paradoxně za to může hlavně důsledná protidopingová politika vůči silovým sportům, kde je doping rozšířený. Když se k tomu přidá zdejší oblíbenost marihuany a pervitinu, šlapeme na záda Francii nebo Itálii.

V těle profesionálního kulturisty Petra Soukupa byly při soutěži v dubnu 2012 nalezeny zakázané látky clenbuterol, metenolon, mesterolon, methamphetamin, oxandrolon, stanozolol, nandrolon, fluoxymesteron, DHCMTtestosteron a metandienon. Za běžných podmínek by mu hrozil dvou- až čtyřletý trest. Soukup byl ovšem potrestaný už podruhé, takže výsledek musel být přísnější - doživotní distanc.

Fotbalová Viktoria Plzeň odjela v listopadu 2011 do běloruského Borisova (zvítězila 0:1, gól dával ve 42. minutě Bakoš). Po zápase si dopingoví komisaři předvolali obránce Davida Bystroně. Test na zakázané látky byl pozitivní - odhalil metamfetamin, v Česku známější pod značkou pervitin. V únoru následujícího roku přišel dvouletý zákaz hrát fotbal. Podle dostupných informací přitom byla celá aféra trochu zbytečná - plzeňskému fotbalistovi nešlo o zvýšení výkonu na trávníku, ale na taneční party.

Každý případ ilustruje jeden specifický rys českého dopingu v posledním desetiletí: za prvé, většinu dopingových případů tvoří silové disciplíny v čele s kulturistikou. A za druhé, mezi těmi ostatními je v porovnání se zbytkem světa neobvykle vysoký výskyt rekreačních drog, hlavně marihuany a pervitinu.

Kulturistika přitahuje k dopingu i amatéry

Jen za posledních deset let bylo při dopingu přistiženo 160 kulturistů a vzpěračů, z toho desítky dostala za obzvlášť závažné nebo opakované porušení pravidel doživotní trest.

"Kulturistika je důvod, proč je u nás tak vysoký počet dopingových nálezů," vysvětluje šéf českého antidopingového výboru Jan Chlumský. "Většina zemí považuje kulturistiku spíš za šoubyznys, než sport, a nechává ji být. To nepovažujeme za šťastné řešení - doping v silových disciplínách má u nás bohužel příliš hluboké kořeny. Kulturisty proto pravidelně kontrolujeme, procento pozitivních nálezů přesto zůstává hrozně vysoké. Pozitivní je každý čtvrtý test."

Pro srovnání - u ostatních sportů se podíl pozitivních nálezů dlouhodobě pohybuje mezi jedním a dvěma procenty.

Důvod pro přísnou regulaci kulturistiky přidává Jan Novotný z Fakulty sportovních studií Masarykovy univerzity, který se zabývá zdravotními následky dlouhodobého užívání zakázaných látek. "Doping mezi profesionály je jedna stránka věci. Možná ještě horší je ale běžná dostupnost dopingu ve fitcentrech pro amatérské kulturisty. Kromě čistoty sportu tady jde o zdravotní rizika, která dopadají na velkou masu lidí."

Muži dopují šestkrát víc než ženy, nejčastěji anabolika

Při srovnávání nejčastějších dopingových prohřešků u nás a v zahraničí jsme narazili na problém - neexistuje oficiální databáze mezinárodních dopingových trestů. V neoficiální norské databázi dopinglist.com, která globální doping mapuje, je necelých 7 tisíc záznamů, získaných převážně od národních antidopingových výborů.

Ne vždy jsou ovšem data stoprocentně spolehlivá - část zemí například neumožňuje sdělovat jména potrestaných sportovců na základě zákonů o ochraně soukromí. Databáze je navíc poměrně kompletní až od roku 2004, takže dohledat třeba prohřešky sovětských nebo východoněmeckých vzpěračů není možné. Data bohužel nejsou dokonalá - jen nejlepší, jaká máme k dispozici.

Přesto ukazují hlavní trendy v mezinárodním dopingu posledních deseti let. Zajímavou charakteristikou je třeba poměr potrestaných mužů (5939 případů) a žen (1016 případů).

Zdroj: <http://data.blog.ihned.cz/c1-61572380-cesi-jsou-na-svetove-spicce-dopingu-duvodem-je-kulturistika-a-marihuana>